

သမားတော်နှင့်ဝေဒနာရှင်

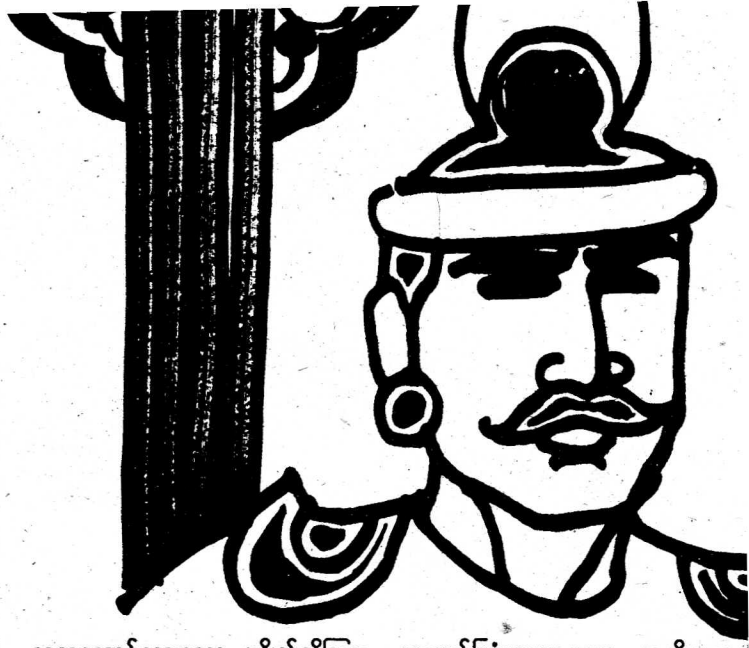
မောင်မြတ်နိုး(မဟာဝိဇ္ဇာ)

SAW
WINE
HIO
DE

မြတ်သောအမေ့ မြတ်သောအပြေ

“လူပိုက်တိရစ္ဆာန် နိဗ္ဗာန်စကား အလွန်ခါး၏” ဟူသော ဆိုစကားရှိသည်။ သင့်လျော်သောနေရာ၊ သင့်လျော်ကာလ ၌ တရားဓမ္မဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်း မေးမြန်းခြင်းကို မင်္ဂလာတရားတော်က ကာလေ န ဓမ္မသာဓကံစွာ ဝါ ကာလေနဓမ္မသာဝ နံဟု မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော် တို့ကို ဟညာရီတို့က ဝိဘာ . . . ဝါဒ ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ သိနားလည်အောင် လုပ်ခွင့်ရှိသောတရားဟုဆိုကြလေသည်။

ထို စကားမှန်၏။ လူ့တစ် ယောက်သည် မိဘမွေးကတည်းက ဟညာအလင်းရောင် ထွန်းပြောင်ကြသူ များမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူတော်ဆည်း ကပ် မြတ်တရားနာဟူသော လမ်းစဉ်ကို လိုက်ကြရလေသည်။ သူတော်ဆည်းကပ် မြတ်တရားနာဆိုသည်မှာ သီလှိုသော အရာကို သုတစရဟုခေါ်သော ဗဟု

သုတဆောင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြား နာရသည်။

ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိတို့ကို နား လည်ကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ကြရသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်စေရန်အတွက် မသိသော၊ မရှင်း သော၊ သံသယရှိသော တရားတို့ကို မေးမြန်း၍ စိတ်ကိုစင်ကြယ်အောင်ပြု ခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းပင် ဖြစ် လေသည်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးသည် ဆုတောင်း နှင့်တကွ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်တို့ကို သင် ကြားတတ်မြောက်လာသော ပါရမီရှင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်တော် မူသော ရှင်နာဂသေနယဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ပတ်သက်သော မရှင်းလင်းသောသဘော တရားများကို မေးမြန်းလျှောက်ထား လေသည်။

ဤသို့ မေးမြန်းသော သဘော မှာ သူတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းသာ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာလိုက်

စားကျင့်ကြံပွားများသော အသိပညာ နုနယ်သူများအတွက် ဉာဏ်အမြင် ပွင့်လင်းစေရန် ရည်ရွယ်၍ မေးမြန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ တစ်ခါ သော် မိလိန္ဒမင်းကြီးသည် ရဟန်းတော် တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အများသိအပ်သော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို မေးမြန်းလေ သည်။

“အရှင်မြတ် နာဂသေနဘုရား၊ ရဟန်းတော်တွေဟာ မိမိကိုယ်ကို ချစ် ကြပါသလား ဘုရား။”

“ဒကာတော်မင်းကြီး ရဟန်းတို့ ဟာ မိမိကိုယ်ကိုမချစ်ကြပါ။”

မိလိန္ဒမင်း၏ အမေးမှာ ရှင်နာ ဂသေန၏ အဖြေပေါ်တွင်မူတည်၍ နောက်ထပ် သာဓကယုတ္တိ သဘာဝ ယုတ္တိဖြင့် အထောက်အထားဖြင့် ငြင်းဆို စရာရှိသောကြောင့် မေးခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်မေးခွန်းအတွက် ရှေ့ကခင်း၍မေး သော အဆင်းဟုလည်း ဆိုသင့်၏။

မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေန

၏အမြေကို ကြားသောအခါ ဤသို့ထပ်
၍မေးမြန်း၏။

“အရှင်မြတ် နာဂသေန ရဟန်း
တော်တွေဟာ မိမိကိုယ်မိမိတို့ မချစ်ကြ
ဘူးဆိုရင် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး တည်နေဖို့
စားဝတ်နေမှုကို ပြုလုပ်ပြီး ခင်မင်စောင့်
ရှောက်နေရပါလဲ မြတ်နိုးနေကြရပါ
သလဲ”

မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မချစ်သူသည်
ခန္ဓာကိုယ် အသက်ရှည်အောင် အစာ
မစားအပ်ဆိုသော သဘောကို ချုပ်ကိုင်
ကာ မေးခြင်းဖြစ်၏။ ရှင်နာဂသေနမှာ
မိလိန္ဒမင်း၏ စကားအလိုကိုသိသော
ကြောင့် အမေးစကားကို “အမေးစကား”
ဥပမာဖြင့် ဤသို့စ၍ ဖြေလေသည်။

“မင်းကြီး စစ်တိုက်ဖူးပါသ
လော”

“တိုက်ဖူးပါတယ် ဘုရား”

“စစ်တိုက်တဲ့အခါ တစ်ဘက်
စစ်သည်တို့က ပစ်ခတ်သောမြား ထိမှန်
ဖူးပါသလား”

“အရှင်မြတ်ဘုရား ထိဖူးပါ
တယ်”

“မင်းကြီး...မင်းကြီးမှာ မြားထိ
မှန်ပြီးရတဲ့ဒဏ်ရာကို လိမ်းဆေးလိမ်းပါ
သလား။ ဆီနုသုတ်လူးပါသလား။ နူညှိတဲ့
အဝတ်စနဲ့ ပတ်တီးစည်းပါသလား”

“အရှင်မြတ်ဘုရား ဆေးလိမ်း
ပါတယ်။ ဆီလူးပါတယ်။ ပတ်တီးလည်း
ခနာကို စည်းနှောင်ထားပါတယ်”

“မင်းမြတ်စဉ်းစားလော့ စကား
ပဲ စဉ်းစားပြီးမှသာ ဖြေကြားလော့

မင်းကြီးဟာ အနာကိုချစ်လို့ ဒီလိုလုပ်
တာလား”

“အရှင်ဘုရား အနာကိုချစ်လို့
လုပ်တာမဟုတ်ပါ”

“မင်းမြတ် မင်းမြတ်ဖြေကြား
သလိုပါပဲ။ ရဟန်းတွေဟာ မိမိကိုယ်ကို
မချစ်ကြပါ။ မိမိကိုယ်ကို ခင်မင်မြတ်နိုး
လို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဆက်လက်တည်ရှိ
နေဖို့ စားဝတ်နေမှုတွေကို ပြုနေကြတာ
မဟုတ်ပါ။ သာသနာတော်မြတ်ကို
ချီးမြှောက်ပြုနိုင်စေရန်သာ ကိုယ့်ကို
ဆောင်နေကြတာ ဖြစ်ပေတယ်”

မိလိန္ဒမင်းသည် စကားကိုနာယူ
၍ သဘောကျ နှစ်သက်တော်မူလေ
သည်။

“အရှင်ဘုရား ထူးပါပေတယ်။
နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ပါပေတယ်။ သင့်လှပါ
ပေတယ်”

မိလိန္ဒမင်းကြီးသည် ရှင်နာဂ
သေန၏ အဖြေစကားတို့ကို နားကြားရ
သည်ကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးပြီးတိုင်း နှစ်
သက်ကျေနပ်သော၊ ပီတိသောမနဿ
ပွား၍ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ရလေ၏။ ထို့
ကြောင့် သိလိုသောအရာကို ထပ်၍မေး
မြန်းပြန်လေသည်။

“အရှင်နာဂသေနဘုရား လူလုံး
ပါးတို့၏ ပတ္တမြားသင်းကျစ် ဖြစ်တဲ့
ဘုရားရှင်ဟာ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်
သိမြင်နိုင်တဲ့ “သဗ္ဗညု” ဟုတ်ပါသလား”

“မြတ်သောမင်းကြီး သုံးလူ
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားဟာ သဗ္ဗညု
ဟုတ်မှန်ပါပေတယ်”

“အရှင်မြတ်ဘုရား အရှင်မြတ်
ပြောသလို သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ဖြစ်ပါလျက်
တပည့်ရဟန်းတွေကို သိက္ခာပုဒ်များ
ဘာဖြစ်လို့ကြိုပြီး မ၊ပညတ်ခဲ့ပါသလဲ
ဘုရား”

ဤသို့မေးခြင်းမှာ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ရဟန်းတော်တို့ လိုက်နာ
ကျင့်ကြံသင့်သည် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များ
ကို အကြောင်းပေါ်မှ ပညတ်လေ့ရှိခြင်း
ကိုဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်
မြတ်စွာဘုရား ဖွင့်တော်မူပြီး ဓမ္မစကြာ
တရား ဟောပြောသည်နှင့် အလုံးစုံပညတ်
ထားကြသည် မဟုတ်ချေ။

“သီလပျက်သော ရဟန်းကို
အကြောင်းပြု၍ ပညတ်စရာရှိမှသာ ထို
အခါမှအစပြု၍ သီလရှိသင့်ကြောင်း မပြု
အပ်သည့် သိက္ခာပုဒ် အသေးအငယ်
တို့ကို ပညတ်တော်မူလေ့ရှိခြင်းဖြစ်၏”

မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ အမေးစကား
ကို နားလည်သဘောပေါက်သော ရှင်နာ
ဂသေနမထေရ်မြတ်က စကားပရိယာယ်
ဖြင့် ဖြေဆိုရန် အောက်ပါအတိုင်း တုံ့
ပြန် မေးမြန်းတော်မူလေသည်။

“မြတ်သောမင်းကြီး သင့်မှာ
နာမကျန်းတဲ့အခါ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်း
ရောဂါဘယ ဖုံးလွှမ်းတဲ့အခါ ဆေးကုသ
ရန် သမားတော်တစ်ဦးရှိပါသလား”

“အရှင်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်
နာမကျန်းတဲ့အခါ ကုသပေးရန်ထားတဲ့
ဆေးသမားတော် ရှိပါတယ်ဘုရား”

“ကောင်းပြီမင်းကြီး အဲဒီဆေး
ဆရာကြီး သမားတော်ကြီးဟာ ရောဂါ

ဝေဒနာစွဲကပ်လို့ နာမကျန်းတဲ့ လူနာကို ဆေးတိုက်ချိန်ရောက်မှ ဆေးတိုက်ပါ သလား။ ဒါမှမဟုတ် ဆေးတိုက်ချိန် မရောက်ဘဲ ကြိုတင်ပြီး ဆေးတိုက်ထား ပါသလား။”

“အရှင်ဘုရား ရောဂါဝေဒနာကို သိပြီး ဆေးတိုက်ချိန်ရောက်မှ ဆေးတိုက် ရပါတယ်။ ရောဂါမသိမီ ဆေးတိုက်ချိန် မရောက်ဘဲ ဆေးတိုက်မှုမပြုပါ။ ဆေး လည်း တိုက်လို့မသင့်ပါဘုရား။”

ရှင်နာဂသေန အရှင်မြတ်သည် အမေးစကားကို နားလည်အောင် မိလိန္ဒ မင်းကြီး၏ အဖြေကို ပြီးပြည့်စုံသည် အထိရောက်အောင် ဝိုဆောင်လေသည်။ သဘာဝကျသောအဖြေကိုပင် မိလိန္ဒမင်း ကြီးမှာ ဖြေကြားရသည်ဖြစ်ရာ ရှင်နာဂ

သေန လိုချင်သော အဖြေကိုပင် ယုတ္တိ တန်ခွာ ပြန်၍ဖြေကြားရတော့၏။

ထိုအခါမှ ရှင်နာဂသေနမထေရ် မြတ်က မိလိန္ဒမင်းကြီးသိလိုသောဝိနည်း တော် ပညတ်ပုံကို ဖြေကြားလေတော့ သည်။

“မင်းကြီး ဒီလိုပါပဲ။ ဘုရားရှင် တို့သည် အလုံးစုံအကုန်အစင် သိမြင် နိုင်တဲ့ “သဗ္ဗညုဉာဏ်ရှင်” ဖြစ်ပေမယ် လို့ တပည့်သားရဟန်းတို့ကို အကျိုးမဲ့ ဖြစ်စေတတ်သော အကျင့်ကိုတားမြစ် ပြီး သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ဖို့အခွင့်ပေါ်လာတဲ့ အချိန် မရောက်သေးမီမှာ သိက္ခာပုဒ်ကို ကြိုတင်ပညတ်မှု မပြုပေ။ ပညတ်သင့် တဲ့အခွင့်အခါကြိုမှ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆေး ဆရာသမားတော်က ရောဂါကင်းစေတဲ့

ဆေးကို တိုက်ကျွေးသလို သိက္ခာပုဒ် တွေကို ပညတ်တော်မူပါတယ်”

“အရှင်မြတ် နာဂသေနဘုရား နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါတယ်။ အရှင်မြတ်ပြော တဲ့ အဖြေဟာ သင့်လျော်ကောင်းမြတ် လှပါတယ် ဘုရား။”

မောင်မြတ်နိုး(မဟာဝိဇ္ဇာ)

